

Sag C-28/09

Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

»Traktatbrud — artikel 28 EF og 29 EF — frie varebevægelser — foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner og kvantitative udførselsrestriktioner — transport — direktiv 96/62/EF og 1999/30/EF — sektorbestemt kørselsforbud for lastvogne over 7,5 tons, der transporterer visse varer — luftkvalitet — beskyttelse af sundheden og miljøet — proportionalitetsprincippet — sammenhæng«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat V. Trstenjak fremsat den 16. december 2010	I - 13527
Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011	I - 13567

Sammendrag af dom

Frie varebevægelser — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — sektorbestemt kørselsforbud for lastvogne over 7,5 tons, der transporterer visse varer (Art. 28 EF og 29 EF; Rådets direktiv 96/62, art. 8, stk. 3, og direktiv 1999/30)

En medlemsstat, der med det formål at sikre luftens kvalitet inden for det pågældende område i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i direktiv 96/62 om vurdering og styring af luftkvalitet, sammenholdt med direktiv 1999/30 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften, indfører et kørselsforbud for lastbiler over 7,5 tons, som transporterer visse varer, på en delstrækning af en vigtig motorvej, som udgør en af de vigtigste landforbindelser mellem visse medlemsstater, tilsidesætter sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 29 EF.

For så vidt som forbuddet tvinger de berørte virksomheder til at søge rentable alternative løsninger for transporten af de pågældende varer, hindrer et sådant forbud de frie varebevægelser og må anses for en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ

restriktion, der er uforenelig med de forpligtelser, der følger af artikel 28 EF og 29 EF, hvis den ikke er objektivt begrundet.

Selv om tvingende miljøbeskyttelseshensyn, hvorunder også falder beskyttelse af sundheden, kan begrunde nationale foranstaltninger, der kan hindre samhandelen i Fællesskabet, forudsat at disse foranstaltninger er egnede til at sikre virkeliggørelsen af dette mål og ikke går videre end nødvendigt for at virkeliggøre dette, kan nævnte forbud ikke begrundes i tvingende miljøbeskyttelseshensyn, da det ikke er godtgjort, at det forfulgte mål ikke kunne nås ved andre foranstaltninger, der i mindre grad begrænser den frie bevægelighed.

(jf. præmis 116, 117, 122, 125, 139, 140, 150 og 151 samt domskonkl.)